

BEROEPS- BELANGEN

UITSpraak VAN DEN Raad VAN Beroep *inzake een klacht betreffende geregeld adverteeren.*

De Raad van Beroep van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde,

Gezien de uitspraak van den Afdeelingsraad te A. d.d. 25 November 1932, waarbij de heer B. te W., ingaande 29 November d.a.v. voor den tijd van drie maanden is geschorst in de rechten van het lidmaatschap, tenzij hij onmiddellijk aan de grieven, welke in die uitspraak zijn genoemd, een einde zou maken; zulks op grond van een klacht

wegens het voortdurend adverteeren in de beide W.-sche couranten, alsook wegens de wijze, waarop hij (zoowel in de advertenties als op zijn naambord) spreekt van „bij voorkeur” in verband met het vastgestelde spreekuur voor ziekenfondsleden, welk adverteeren, ondanks schriftelijke en mondelinge berispingen van den voorzitter van dezen Raad niet is gestaakt, terwijl het blijkens zijn brief van 16 November 1932 appellants voornemen was, om daarmee voort te gaan tot 1 Januari 1933,

welke handelingen de Afdeelingsraad beschouwt als een oncollegiale daad en in strijd met de waardigheid van het beroep, reden, waarom hij, met verwijzing naar artikel 26 sub 2 van de oude statuten, bovengenoemde straf heeft toegepast;

Gezien den brief d.d. 30 November 1932 van den heer B. aan den Raad van Beroep, waarin hij, alzoo binnen den gesteden termijn, tegen bedoelde uitspraak hooger beroep aantekent, welk beroep appellant grondt op het door hem gestelde feit, dat de Afdeelingsraad art. 25 van de (oude) statuten zou hebben veronachtzaamd, door appellant *niet*, alvorens uitspraak te doen, ter verantwoording op te roepen, gelijk in genoemd artikel nadrukkelijk wordt voorgeschreven;

Gezien de nadere schriftelijke toelichting van appellant, waarin hij ten deze stelt, dat hij wèl heeft gecorrespondeerd en gesproken met den voorzitter van de Afdeeling C. in die hoedanigheid, doch niet met den voorzitter van den Afdeelingsraad, al worden beide functies door denzelfden persoon bekleed; dat hij voorts met de beide andere leden van den Afdeelingsraad niet in eenig contact is geweest;

Gehoord in de op 29 Januari 1933 te Utrecht gehouden zitting van den Raad van Beroep, appellant en den heer D., voorzitter van de Afdeeling C. en voorzitter van den Afdeelingsraad, in welke zitting appellant, evenals in zijn schriftelijke toelichting, heeft gesteld, dat in de Afdeeling C. het periodiek adverteeren niet verboden was en verschillende tandartsen, leden van de Maatschappij dit dan ook hebben gedaan, zonder dat hier tegen van de zijde der Maatschappij-organen is opgetreden;

dat ter zitting zulks is gebleken met de werkelijkheid overeen te stemmen, in zoverre, dat in de Afdeeling C. het geregeld adverteeren niet bij huishoudelijk reglement of bindend besluit was verboden, maar wel vrij algemeen als ongepast wordt beschouwd en het Afdeelingsbestuur leden, die dit niettemin deden, heeft bewogen dit na te laten, hoewel in andere gevallen ongemoeid gelaten;

dat de periodiek-herhaalde advertentie volgens appellant bedoeld is als bròn van informatie te dezer zake voor de omwonende bevolking, ten bewijze waarvan hij zich beroept op een geregeld terugkerende mededeeling in de advertentiekolommen van de spreekuren voor medische specialistische hulp in het ziekenhuis te W.;

dat appellant het gebruik van de gewraakte toevoeging „bij voorkeur” aan de vermelding van het spreekuur voor ziekenfondsleden heeft verdedigd, door erop te wijzen, dat deze toevoeging geenszins onethisch kan worden genoemd en dat hij ziekenfondsleden op dezelfde wijze wenscht en tracht te behandelen als particuliere patiënten;

Gelet op een toelichting van de overwegingen, welke den Afdeelingsraad bij zijn uitspraak hebben geleid, onder meer, dat langs den weg van gemoedelijke bespreking appellant niet was te overreden, om zich te houden aan den regel, om, na vestiging, niet meer dan drie à vier malen een advertentie te plaatsen;

dat weliswaar een verbod van adverteeren in de Afdeeling C. te dien tijde niet bestond, doch niettemin het bij voortduring plaatsen van annonces in het algemeen in strijd moet worden geacht met de ongeschreven wetten der beroepsethiek en op onwaardige wijze afbreuk doet aan de belangen der ter plaatse reeds gevestigde collega's;

Overwegende

ten aanzien van de feiten, dat uit de verklaringen en overgelegde bewijsstukken is komen vast te staan, dat appellant van het tijdstip zijner vestiging in begin September 1932 af tot aan het tijdstip van de uitspraak van den Afdeelingsraad vrijwel wekelijks een advertentie deed opnemen in de beide W.-sche couranten (en daarvoor een contract had afgesloten), welke advertenties bevatten: naam, adres en spreekuren, benevens de gewraakte toevoeging: „bij voorkeur”;

tevens, dat op appellant's naambord, behoudens een korte onderbreking, deze toevoeging eveneens voorkomt;

dat de voorzitter van de Afdeeling C. met appellant te dier zake van 31 October tot 22 November 1932 briefwisseling heeft gevoerd, waarna op 25 November d.a.v. de Afdeelingsraad, na op dienzelfden dag ingekomen schriftelijke klacht, bij uitspraak appellant voorwaardelijk heeft geschorst in de rechten van het lidmaatschap gelijk vorengenoemd;

dat het betrokken lid niet, krachtens het voorgeschrevene in art. 26 der gewijzigde statuten, welke op 29 October 1932 in werking waren getreden, in de gelegenheid is gesteld, om door den Afdeelingsraad te worden gehoord, noch, dat hij ter verantwoording is opgeroepen door dien Raad, zooals in art. 25 der oude statuten was voorgeschreven;

dat op het tijdstip der behandeling door den Afdeelingsraad de desbetreffende bepalingen der gewijzigde statuten moesten worden gevolgd, ongeacht het feit, dat deze statuten den leden toen nog niet in druk waren toegezonden;

dat voor de leden der Maatschappij, tegen wie een geding aanhangig is, de gelegenheid, om persoonlijk aan rechtsprekende colleges alle inlichtingen te verstrekken, welke zij voor een goede berechting noodig oordeelen, een op elementaire billijkheid gegrond recht vertegenwoordigt, welk recht zoowel in art. 26 van de nieuwe, als ook reeds in art. 25 van de oude statuten

door een imperatief voorgeschreven werkwijze tot uitdrukking is gebracht;

Overwegende, dat het niet-oproepen van den betrokkene, alvorens uitspraak te doen, ook al stonden naar het oordeel van den Afdeelingsraad de ten laste gelegde feiten voldoende vast en werd het hooren van appellant overbodig geoordeeld, een ongeoorloofde afwijking is van de desbetreffende statutaire voorschriften, welke een uitspraak nietig doet zijn;

Overwegende ten aanzien van het in casu ten laste gelegde, dat het den leden der Maatschappij niet formeel verboden is om geregeld advertenties te doen plaatsen;

dat echter de Algemeene Vergadering der Maatschappij in 1924 te Zwolle als haar oordeel heeft uitgesproken „dat het in het algemeen voor de leden der Maatschappij niet oirbaar is te adverteeren, anders dan bij vestiging, verhuizing, afwezigheid en verandering van spreekuur”;

dat in meer dan een afdeeling deze uitspraak als moreel bindend wordt beschouwd;

dat echter in een andere afdeeling van leden der Maatschappij geregeld advertenties verschijnen, zij het ten deele in den vorm eener collectieve kennisgeving van spreekuren;

dat, zoolang de Maatschappij te dezer zake geen bindend besluit heeft genomen, van een verbod van periodiek adverteeren geen sprake is en bijgevolg het plaatsen van dusdanige advertenties geen overtreding vormt van eenig bindend besluit;

dat dus overblijft de vraag, of het geregeld adverteeren in het algemeen of in het bijzonder in de Afdeeling C., moet worden beschouwd als te zijn in strijd met de beroepswaardigheid, of wel, dat de advertenties van appellant om hun vorm als zoodanig zouden kunnen worden beschouwd;

Overwegende ten aanzien van het in casu ten laste gelegde, dat naar 's Raads oordeel het aanzien der tandheelkunde wordt geschaad door een min of meer geregeld plaatsen van advertenties door haar beoefenaren, hetgeen evenzeer in de uitspraak van de Algemeene Vergadering in 1924 te Zwolle, gelijk die hierboven is geciteerd, tot uitdrukking is gekomen, als in de aan dit onderwerp in de afdeelingen gewijde besprekingen, aan die vergadering voorafgegaan;

dat bijzondere omstandigheden, welke het voor appellant wél oirbaar zouden kunnen maken, in het onderhavige geval niet aanwezig gebleken zijn;

dat appellant dan ook in de tusschenkomst van den voorzitter der Afdeeling C. terecht aanleiding had gevonden, om zich in beginsel te voegen naar de opvattingen, die blijkbaar in genoemde afdeeling in meerderheid worden gehuldigd, maar dat van hem had mogen worden verwacht, dat, nu hij reeds langer achtereen adverteerde dan in zijn afdeeling gebruikelijk is, hij dit op het moment dezer bereidverklaring onmiddellijk had gestaakt;

Overwegende wat betreft de gebezigde toevoeging „bij voorkeur” bij de vermelding van het spreekuur voor ziekenfondsleden, dat de Raad van Beroep hierin geen handeling kan zien in strijd met de beroepswaardigheid;

Recht doende:

Verklaart appellant B. ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep;

Vernietigt de uitspraak van den Raad van de Afdeeling C. d.d. 25 November 1932;

Verklaart, dat de ten laste gelegde feiten den Raad van Beroep geen aanleiding geven tot het toepassen van eenigen disciplinair maatregel ten aanzien van appelland;

Bepaalt, dat afschrift van deze uitspraak zal worden gezonden aan appelland en aan den Afdeelingsraad van de Afdeeling C.

Aldus gewezen den 20sten Juni 1933 door den Raad van Beroep, samengesteld uit J. Sanders Ezn. Amsterdam, voorzitter, I. A. Holthaus, Zwolle en P. H. Buisman, Tiel, secretaris.